

עיריית הרצליה

ישיבת מועצת מן המניין 72

שנערכה ביום ג', י"ב טבת, תשע"ג, 25 בדצמבר 2012

נוכחים:

	ראש העירייה	יעל גרמן
	סגן ראש העירייה	יהונתן יסעור
	מנכ"ל העירייה	יחיעם השמשוני
	סגנית ראש העירייה	טובה רפאל
	סגן ראש העירייה	צביקה הדר
	מזכיר העירייה	דידי מור
	יועצת משפטית	אילנה בראף, עו"ד
	יועצת משפטית	ענת בהרב, עו"ד
	גזבר	גולן זריהן
צבי וייס	יוסי בן שפרוט	יחסי קוממי
רות רזניק	דורון גילר	יוחנן נתנזון
ירון עולמי	אליהו שריקי	דרור עזרא
פנחס מנצור	אלי שממה	אלי כחלון
מאיה כץ	יוסי בן שפרוט	יריב פישר
		עפרה בל

סדר היום:

- א. אישור פרוטוקול.
- ב. שאילתות.
- ג. הצעות לסדר.
- ד. תב"רים.
- ה. דו"ח כספי רבעוני לשנת 2012 לתקופה: רבעון 3, שנה 2012.
 - ו. תיקון חוק עזר להרצליה (מחזור).
 - ז. חילופי קרקע- דן אכדיה.
 - ח. המלצות וועדת התמיכות.
 - ט. המלצות וועדת שמות.
 - י. תזמורת הרצליה בפארק- עדכון.
 - יא. דווח ושונות.

פרוטוקול**אישור פרוטוקול**

דידי מור: ערב טוב, אישור פרוטוקולים. פרוטוקול 69 מאושר, פרוטוקול 70 מאושר. (מדברים יחד)

דידי מור: פרוטוקול 71, דרור וירון הגישו כמה הערות ובקשות לתיקון, בדף תשע, דרור, תרשה לי לשנות קצת את העברית, זה יישאר, אני אשנה קצת את העברית, בדף 13 הייתה תוכנית כלכלית בעניין בית העלמין ל-20 שנה, והם מוסיפים עוד 18 מיליון, בסדר. אמרת שעניין בית הכנסת, הרשאת שימוש, זה ללא קבלת מסלול ולבקש תרומות, בסדר. ואני שכחתי פה לציין את מספר המצביעים, זה יצוין. לגבי חנייה, דרור, אתה מבקש פה לרשום דברים בשמו של יסעור,

דרור עזרא: זה שאלה ששאלתי.

דידי מור: לא, לא, אני לא אמרתי שלא, חכה, שנייה. הוא השיב לך שהדבר מכוון, לא שזה נעשה בכוונה, או דווקא, הדבר במחשבה תחילה, ואני, ברשותך, אני אוסיף את זה, רק נוסיף כאן שהדבר מכוון, לפי דברים שיסעור אמר, כי כעת כבר יש מקומות חנייה מסומנים לאופנועים, ואופנוע שחונה במקום חנייה

לכלי רכב תופס מקום של כלי רכב, בשעה שיש לו מקום חנייה המיועד לאופנוע. בנסיבות האלה אני אוסיף את מה שביקשת, בסדר? בדף 16 ביקשת שני תיקונים שהם תואמים את מה שנאמר כאן מטעמך ומטעם עולמי. ובהצבעה היו חסרים שני השמות שלנו, ואני אוסיף אותם. בסדר? יש לי הערה קטנה לגבי פרוטוקול של צו המיסים ארנונה, שם נפלה טעות מצערת, הישיבה נוהלה ונחתמה על ידי יסעור, ולא בטעות על ידי ראש העיר, כפי שקיבלתם בנוסח, אף אחד לא שם לב לזה. אני עובר לשאלות ותשובות.

שאלתא של מר ירון עולמי, בנושא התחנה המרכזית בהרצליה

דידי מור: שאלתא ראשונה, על ידי מר ירון עולמי, בנושא התחנה המרכזית בהרצליה. השאלות הן, האם תוכננה התחנה המרכזית בפברואר 2013, מדוע לא הוכנה חלופה בזמן, מה לגבי המתחם ליד תחנת הרכבת, מתי הוא יהיה מוכן ויהפוך למסוף התחנה המרכזית החדשה. כמו שכתבתי למעלה, אשמח לדעת מה דינן של כל התחנות במסוף עצמו, היכן יעצרו כל קווי האוטובוסים שעוברים בתחנה כיום, והיכן יחנו כל אותם אנשים הנזקקים לתחבורה ציבורית. ארבע, מה הם הפתרונות הזמניים והקבועים שמציעה העירייה למשתתפי התחבורה הציבורית בתחום שיפוטה לתקופה שאחרי פינוי התחנה המרכזית, תקופה שכנראה תגיע די בקרוב. תשובה, לשאלה אחת, כך על פי מכתב ממשד התחבורה, שתיים, עיריית הרצליה הכינה חלופה עוד לפני כשנה, על פי חוות דעת משפטית שלנו, העירייה לא יכלה לחתום עם הזכין, חברת מטרופולין, ומשרד התחבורה סרב לחתום, זו הסיבה שהנושא התמהמה, לאחרונה נמצא פתרון, מסוף זמני שיוקם על בסיס רציפי תחבורה ציבורית לאורך רחוב בן ציון מיכאלי, לצורך כך הוקם צוות עבודה משותף לעירייה, משרד התחבורה וחברת מטרופולין, שנפגש על מנת להסדיר את אופן המעבר. שלוש, כאמור, בימים אלה יושבים נציגי העירייה ונציגי משרד התחבורה לאיתור פתרונות לכל הנושאים הנוגעים לעניין, חלק מתחנות הקצה יועתקו לאזור התחנה המרכזית. ארבע, ראה תשובה שלוש, מה

עולמי, שאלה נוספת?

ירון עולמי: כן, אתה מציג שלפי מכתב של משרד התחבורה העירייה נודע לה שבפברואר 2013 מתכוונים לפנות את התחנה, אבל,

דידי מור: יש לך שאלה?

ירון עולמי: כן, לא הבנתי, כל השדרה הזאת, של בן ציון מיכאלי, משני הכיוונים, רגע יש שם חניות, חונים שם אנשים, וכמעט תמיד מלא שם ברכבים שחונים, אתה מתכוון שבמקום החניות יהיו מפרצים לאוטובוסים?

יהונתן יסעור: בצד אחד של הרחוב, עוד לא תכננו, אבל בכיוון, זה הכיוון, אבל צד אחד, לא שני צדדים.

ירון עולמי: ואיפה יהיו פתרונות החנייה לאותם רכבים,

יהונתן יסעור: יש חנייה, יש שם מגרש חנייה שלא מלא.

ירון עולמי: כן?

יהונתן יסעור: הם מעדיפים לחנות על הכביש ולא להיכנס למגרש.

ירון עולמי: טוב, פתרון לא אידיאלי, אבל טוב.

יהונתן יסעור: למה לא?

ירון עולמי: למה לא? כי צריך תחנה, תחנה של אוטובוסים, גדולה, שיהיה מקום לחנות, לא באמצע כביש.

שאלתא 2, על ידי מר עולמי, מבנים לשימור

דידי מור: טוב. שאלתא שתיים על ידי מר עולמי, הנושא הוא מבנים לשימור. האם המבנה של פינת הדר סוקולוב אכן מיועד לשימור, אם לא, מדוע לא. מה הייתה חוות הדעת ועמדתה של יועצת השימור בנוגע למבנה זה, והאם התקבלה? ככלל, האם החלטותיה של וועדת השימור צריכות להגיע לאישור המועצה, ועל בסיס אילו נתונים מקבלת הוועדה את החלטותיה.

ירון עולמי: ועל בסיס אילו נתונים.

דידי מור: צודק. תשובה, לא, כך החליטה וועדת השימור. שתים, יועצת השימור כללה את המבנה כמבנה לשימור, חוות דעתה לא התקבלה על ידי הוועדה. שלוש,

החלטות וועדת השימור צריכות להגיע לוועדת תכנון ובנייה ובסופו של דבר

להתגבש לכלל תוכנית בסמכות מחוזית. מר עולמי, שאלה?

ירון עולמי: קודם כל, אני רוצה תשובה לשאלה שלישית, זה לא מדויק, על בסיס אילו

נתונים מקבלת הוועד האת החלטותיה, ולא הבנתי את זה, כי אם יש יועצת

שימור, והיא אומרת משהו והוועדה מקבלת החלטות אחרות, אז בסופו של

דבר, על בסיס אילו נתונים היא מקבלת את החלטות שלה?

יהונתן יסעור: יש דיון בוועדת, דרור, לא אתה שאלת.

ירון עולמי: כן, כן.

יהונתן יסעור: וועדת שימור אתרים, יש מי שערכה את הסקר, במקרה הזה, אדריכלית

שערכה את הסקר, הגישה את המלצותיה, או את ממצאיה, זה ממצאים

יותר מאשר המלצות, והוועדה דנה בכל המלצה והמלצה, ומקבלת, ועובר

לוועדה המקומית, וועדה מקומית מאשרת או לא מאשרת ומקדמת תב"ע.

ירון עולמי: יונתן אתה מתחמק, עוד פעם, אני שואל, האם המבנה אכן מיועד לשימור,

ואם לא, מדוע לא,

יהונתן יסעור: לא.

ירון עולמי: אתה אומר לא.

יהונתן יסעור: הוא לא.

ירון עולמי: אבל, המלצה היא שכן, אז אני שואל מדוע הוועדה החליטה שלא?

יהונתן יסעור: לא, זה לא המלצה, אני אומר לך,

ירון עולמי: בשורה קודם אתה אומר שכן, אתה אומר, יועצת השימור כללה את המבנה

כמבנה לשימור.

יהונתן יסעור: ירון, בוועדה יושבים איזה 11 חברים, ודנו בכל בית ובית שהיה בסקר.

והחלטנו מה כן ממליצים ומ מה לא ממליצים, בנוסף לזה, גם וועדת תכנון

ובנייה, יש לה מה להגיד אחרי שגם יש המלצות של וועדה לשימור.

ירון עולמי: וזה לא יגיע למוצעת העיר.

יהונתן יסעור: וזה עוד יכול לעבור עוד שלב אחד, ברגע שישבו על התב"ע, קונקרטי, אז

יכול להיות שיהיו גם שינויים, בהחלט יש, דרור, אתה אין לך רשות דיבור.

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : הוא לא ברשימה.

ירון עולמי : זה כבר אבוד, מה זה משנה שהוא יגיע לדיון?

יהונתן יסעור : הוא לא יגיד לדיון, כי הוא נגרע מהרשימה.

ירון עולמי : אני שואל למה.

יהונתן יסעור : הייתה שאלה אחת, תודה רבה.

ירון עולמי : לא.

יהונתן יסעור : דידי, למה.

ירון עולמי : לא הסברת לי למה.

יהונתן יסעור : הסברתי לך למה. דרור?

ירון עולמי : אמרת לי שזה ההחלטה שהתקבלה, לא הבנתי, הבנתי שזה מה שהתקבל.

יהונתן יסעור : תקרא את הפרוטוקול.

ירון עולמי : למה?

יהונתן יסעור : אתה יודע מה? לך תקרא את הפרוטוקול של וועדת שימור אתרים,

ירון עולמי : לך תקרא, אז תביא לי אותו, אם שאלתי שאלה כל כך יפה, והיה לך שבוע

להתכונן.

יהונתן יסעור : לא, לא, זה לא זה, אתה לא זה, יש לך תשובה על התהליך שהיה, זה הכל.

ירון עולמי : איזה תהליך?

יהונתן יסעור : אתה רוצה פרטים נוספים, נעביר לך את הפרוטוקול של הוועדה.

ירון עולמי : תודה רבה, דידי, שיירשם בפרוטוקול להעביר לי את הפרוטוקול של הוועדה.

שאלתא מס' 3, על ידי מר דרור עזרא, גדרות בחוף הים

דידי מור : שאילתא הבאה, על ידי דרור עזרא בנושא גדרות בחוף הים. האם ניתנו

היתרי בנייה להקמת גדרות אילו ו/או לתיקונים, אם לא, מדוע לא. מה עלות

הקמת כל אחת מן הגדרות הללו, מה עלות תיקון הגדר בחוף השרון? מה

עלות הקמת גדר בזנטיים פשוטה? מדוע העירייה החליטה על בניית גדר

מאסיבית בחוף הים במקום הגדר הפשוטה? מדוע העירייה החליטה על

הקמת הגדר הגבוהה שמסתירה את הנוף באזור חוף זבולון ולא הקימה, למשל, מעקה בטיחות, כמו בחלק הדרומי של טיילת המצוק. שש, האם לאור מצב החוף שתואר לעיל, העירייה מתכוונת להסיר את הגדר ויציקת הבטון מן החוף? תשובות, לגבי הגדרות בחוף זבולון, הוגשה בקשה להיתר בנייה על ידי החברה לפיתוח התיירות ב-4 בדצמבר 12', בימים אלה נבדקת הבקשה על ידי מחלקת הרישוי להמשך טיפול. שתיים, עלות תיקון גדר בחוף השרון 165,163 ₪, כולל מע"מ. שלוש, עלות גדר פשוטה כ-170 ₪ פלוס מע"מ למטה. ארבע פלוס חמש, בעקבות פניית תושבים בנדון, הוחלט על גדר איכותית ויפה. שש, גידור מתחם העבודה והבטיחות נקבע על פי מכרז שפורסם, סוג ואיכות הגדר נקבע על פי הצרכים התפעולים בשטח ואזור העבודה. מר עזרא, שאלה בבקשה.

דרור עזרא : אוקי. אני שאלתי אם הגדר הזאת, הגדר בין חוף נוף ים לחוף השרון נבנתה בהיתר, התשובה שפה לא נענתה, אני מבין שנבנתה ללא היתר. האם לאור העובדה שכנראה אין היתר, אתם מתכוונים להסיר את הגדר שנבנתה ללא היתר.

דידי מור : לא.

דרור עזרא : לא. אין להם היתר ואתם מתווכים להשאיר אותה.

יחיעם השמשוני : אני מזכיר לאדוני שיש שם גדר ביטחון ושמירה על האנשים, בטח 20 שנה שאני זוכר.

דרור עזרא : אבל לא גדר כזאת.

יחיעם השמשוני : שנייה רגע אחד, גדר. הייתה גדר תייל, שלושה פסים, מכוערת, ומסוכנת לאנשים ולילדים. ה חלפנו אותה בגדר הזאת, כמו שהיה לפני 20 ומשהו שנה, אני לא רוצה להגיד לך עם או בלי, אבל זאת גדר בטיחות, זה לא גדר יופי, ולא גדר, זו גדר בטיחות שאנשים לא יתקרבו לבסיס המצוק.

דרור עזרא : רשום גדר איכותית ויפה.

יחיעם השמשוני : גדר איכותית ויפה, תסלח לי, יש הבדל משמעותי אם רוצים שחוף הים ייראה כמו מעברה, או שייראה כמו חוף ים. ואין ויכוח בינינו,

דרור עזרא : אין חוף,

יחיעם השמשוני : סליחה רגע, אין ויכוח שאנשים לא צריכים להתקרב למצוק, אין ויכוח על זה.

דובר : תודה רבה, דידי, הלאה.

יחיעם השמשוני : עניתי לך על השאלה, לא מתכוון להוריד אותה.

שאלתא מס' 4, על ידי מר דרור עזרא, וועדת הנהלה

דידי מור : וועדת הנהלה, שאלתא על ידי דרור עזרא. כמה ישיבות הנהלה התקיימו בקדנציה הנוכחית, מדוע לא מפרסמים את הפרוטוקולים של אותן ישיבות? האם ישנו פורום אחר בו ראש העירייה מציגה לחברי הקואליציה את פעילות העירייה ומביאה זאת להתייעצות עימם? האם ראש העירייה בכלל מתייעצת עם חברי הקואליציה בנושא לפרויקטים ולפעילות העתידית של העירייה, אם כן, באיזה דרך? חמש, האם ראש העירייה סבורה שבעיר ירוקה ובת קיימא זה תקין שאין כמעט דיונים שקופים על דרך קבלת ההחלטות של הנהלת העירייה? תשובות. התקיימו שלוש ישיבות, שתיים, אין הנחיה לפרסם בדומה להנחיה על הפרוטוקולים של המועצה. שלוש, ראש העירייה מציגה לחברי הקואליציה נושאים רבים בפורומים שונים בהתאם לצורך. ארבע, כן, במסגרת ישיבות, במסגרת של התייעצות אישית, התייעצות קבוצתית, ובמסגרת ישיבות מוסדרות. חמש, עיריית הרצליה היא אחת העיריות השקופות, כל החלטות מתפרסמות, בין אם זה במידי ובין אם בדוחות. שאלה נוספת.

דרור עזרא : אני לא הבנתי את התשובה, בין אם במידי או בין אם בדוחות, מה זה אומר? איזה דוחות? יש דוחות שמופיע שם החלטות של וועדת הנהלה?

יעל גרמן, רה"ע : לא, אין וועדת הנהלה, וועדת הנהלה לא הייתה, אתה שאלת איך מתקבלות החלטות, אז אמרתי, ואיך, איפה השקיפות? השקיפות היא בין במידי על ידי זה שמתפרסם פרוטוקול, ובין אם בדיעבד, כאשר ההחלטות מתפרסמות בצורת דו"ח שנתי, על ידי דידי, שאנחנו מאוד מעריכים אותו.

דרור עזרא : דו "ח שנתי?

יעל גרמן, רה"ע : דו"ח.

דרור עזרא : כל הדברים האלה שנאמרו פה, של הכינוסים, קבוצתי, או ישיבות מסודרות, האם יש איזה תיעוד בדוחות?

יעל גרמן, רה"ע : בפרוטוקולים, בוודאי, יש פרוטוקולים מסודרים, לכל הישיבות, לכל ההחלטות, יש פרוטוקולים, כל פרוטוקול,

דרור עזרא : יש וועדת הנהלה שהוחלט עליה,

יעל גרמן, רה"ע : וועדת הנהלה התכנסה רק שלוש פעמים, כאמור.

דרור עזרא : עכשיו אתם, את אומרת שיש איזשהו התייעצות קבוצתית, או דברים כאלו, להם, לדברים האלה יש פרוטוקולים?

יעל גרמן, רה"ע : במידה ויש, יש, ובמידה ולא, אז אתה רואה את ההחלטה בצורה כזו או אחרת.

דרור עזרא : זה לא תשובה, גברתי.

יעל גרמן, רה"ע : זאת התשובה שלי, אדוני.

דידי מור : הצעות לסדר.

הצעה לסדר מס' 1, על ידי מר דרור עזרא, יום שני ללא בשר

דידי מור : הצעות לסדר, מה עזרא בבקשה, יום שני ללא בשר, דבר.

דרור עזרא : טוב. אני קודם כל אציין ... אני אציין שההצעה הזאת נכתבה על ידי סיעת הירוקים בתל אביב, ואפילו היא התקבלה ותעלה להנהלת העירייה, מה שנקרא, אצלם. בשנת 2008 הרצליה חתמה על אמנה להפחתת גזי חממה של פורום 15 הערים הגדולות בישראל, כחלק מהמאמץ הלאומי לשיפור איכות האוויר בערים. במסגרת האמנה התחייבה הרצליה לאמץ תוכנית להפחתת גזי החממה, לפעול לפיתוח תוכנית פעולה מקומית שיתמכו במטרה. לאחרונה ערים רבות בעולם, בתמיכת האו"ם קוראות להפחתת צריכת הבשר על ידי האזרחים החיים בעיר, ביוזמה הקרואה meatless Monday, יום שני ללא בשר. על פי האו"ם צריכת בשר וגידולו לטובת מאכל היא מהתורמים

העיקריים לגזי החממה, כ-18% מהפליטות לשם השוואה, כלי רכב אחראיים רק ל-13.5% מהפליטות. כמו כן, גידול בעלי חיים למאכל מגדיל משמעותית את טביעת הרגל האקולוגית שלנו, כאשר הגידול עצמו עושה שימוש במשאבי קרקע רבים מבזבז מים רבים לטובת הגידול, לשם הדוגמא, 15,000 ליטר מים מושקעים על מנת לייצר קילוגרם בשר אחד. יתרונות היוזמה. עידוד של האזרחים לפתח הרגל בו הם לא יצרכו בשר פעם אחת בשבוע. טובים משלוש סיבות עיקריות, סיבה בריאותית, הגבלת צריכה של חלבון מהחי עוזרת למניעת מחלות רבות, ביניהן מחלות לב, סוכרת וסרטן. תמיכה באיכות הסביבה, הפחתת גזי החממה מפחיתה משמעותית, אם כל הישראלים לא יאכלו בשר בימי שני, זה כאילו הורדנו חצי מיליון רכבים מהכביש. נימוק מוסרי, אנחנו ראינו לפני כמה שבועות את, אתם אוהבים את הצמחונות? עובדי העירייה? אנחנו ראינו את ההתעללות של המשחתה של תנובה לפני כמה שבועות, וזה בעצם הנימוק המוסרי, התמונות דיברו בעד עצמן. הלכה למעשה, הרצליה כבר הצטרפה ליוזמה הברוכה, אני הבנתי שיש אולי כמה מסעדות שעושות את זה, תפריטים צמחוניים, תפריטים טבעוניים. עכשיו, ההצעה.

אלי כחלון: מה, עוד לא הצעת?

(מדברים יחד)

דרור עזרא: כחלון, תציע גם אתה הצעות לסדר.

אלי כחלון: היית מביא ספר, ספר תביא.

דרור עזרא: תשמע, זה תפקידים של חברי מועצה, מציעים הצעות לסדר.

אלי כחלון: ככה, ספר? ירון, אני מדבר איתו, לא איתך, אתה אל תענה לי.

יעל גרמן, רה"ע: דרור, בוא סיים את השאילתא.

דרור עזרא: ההצעה לסדר להלן הינה המשך ישיר למחויבות של פורום ה-15 הערים הגדולות בישראל להפחתת גזי החממה, על כן מוצע כי מועצת העיר הרצליה תפעל בשורה אחת עם הערים הגדולות, לרבות העיר לוס אנג'לס, שאימצה את היוזמה הזאת, תאמץ החלטה המעודדת ימי שני ללא בשר ברחבי העיר,

מועצת העיר תפעל בדרכים העומדות לרשותה לעודד ולחנך תושבי העיר, ואת העסקים הפועלים בה לאמץ את יום שני ללא בשר, מועצת העיר מנחה את העירייה לאמץ תוכנית פעולה לגבי המוסדות הפועלים על ידה, מוסדות חינוך, מוסדות תרבות, למשל, ארוחת הצהריים ביום הלימודים הארוך, להטמיע את היוזמה הזאת. זהו, זה ההצעה.

יעל גרמן, רה"ע: אוקי, אני מבקשת להוריד, לא מפני שהיא משוללת כל יסוד, אני, אישית, חושבת שבאמת אם לא יאכלו בשר זה אפילו בריא, אלא מפני שאני חושבת שיש כל כך הרבה דברים יותר חשובים מאשר יום ללא בשר, וכל כך הרבה החלטות יותר חשובות שניתן וצריך להחליט בנושא הזה של הפחתת גזי החממה, שאני באמת חושבת שכרגע זה משני, ויש לנו וועדת קיימות, ויש לנו וועדה לאיכות הסביבה, ואלה הוועדות שמתפקידן לבדוק ולהביא המלצות, ולא ככה סתם,

דרור עזרא: כמה המלצות הם הביאו עד היום למועצה, הוועדות האלה?

יעל גרמן, רה"ע: דרור, אני לא הפרעתי לך, ולכן אני מציעה להוריד אותה מסדר היום, מי בעד להוריד מסדר היום? מי נגד? תודה. מי נמנע?

רות רזניק: אני נמנעת.

יעל גרמן, רה"ע: אוקי.

(מדברים יחד)

תב"ר חדש מס' 1641 - סליחה ופיתוח כביש גישה למתחם גליל ים

דידי מור: אנחנו עוברים לתב"רים, סלילה ופיתוח כבי שגישה למתחם גליל ים, החברה לפיתוח הרצליה בע"מ, הערות?

ירון עולמי: כן. רציתי להבין, בסופו של דבר זה דבר אחד שקשור לשני, אם אני מבין נכון. אחד ושתיים. זה נכלל, בזמנו, בתקציב של בית העלמין ועכשיו רוצים להסיר את זה מהתקציב של בית העלמין? מישהו מתכוון לענות לי?

יעל גרמן, רה"ע: כן. אני אסביר, כן. בטעות מלכתחילה שמו את הסלילה של הכביש שמיועד לפיתוח של כל המתחם של הר/1985 ובעיקר של החלק הראשון שלו,

בטעות שמו את זה בתוך התב"ר של בית העלמין. האמת היא שלאחר מכן אני ראיתי, וכבר ממזמן אני ביקשתי לשנות, היום אנחנו פשוט עושים צדק, הכביש, שאמנם מוביל גם לבית העלמין, בשום פנים ואופן אינו חלק מבית העלמין, אלא הוא חלק מפיתוח הר/1985, ואי לכך, אני מבקשת לתקן את התב"ר, לא מדובר פה לא על הורדה ולא על הוספה, לא פשוט להעביר את הסכום שיועד לפיתוח הכביש לתב"ר ששמו פיתוח הר/1985.

צבי וייס: אני הצעתי את זה בזמנו שהיה הדיון על התב"רים, לשים את זה במקום המתאים,

יעל גרמן, רה"ע: נכון, זו הייתה הערה שלך, וגם מר שריקי, נראה לי, אתם הערתם לי אז, ואמרתי, אתם צודקים, זה לא נראה דחוף, וכרגע חשבתי שמן הראוי לעשות סדר בנושאים, שכל נושא יהיה תחת הכותרת המתאימה לו.

ירון עולמי: לא, אבל השאלה שלי היא אחרת, נכון לרגע זה, עזבי עתידי, בעתיד, אני עוד בגיל עשר שדיברו איתי על גליל ים, אמרתי, שיקברו שם אנשים לפני שיגורו שם זוגות צעירים ולצערי הרב צדקתי, נכון לרגע זה, הכביש הזה מוביל לאנשהו חוץ מבית העלמין?

יעל גרמן, רה"ע: נכון לרגע זה הכביש הזה מוביל לכל המתחם שייקרא 1985, שבימים אלה, גם למכון הטיהור, ולכלבייה, אבל אני רוצה לומר לך משהו יותר מזה, אנחנו בשבועות הקרובים מתחילים בפיתוח התשתיות של האזור, ומיד אחרי התשתיות, אני מקווה, או תוך כדי פיתוח התשתיות, אני מקווה שיצאו ההיתרים הראשונים של 1985.

ירון עולמי: הלוואי.

יעל גרמן, רה"ע: כך שהכביש הזה הוא הכביש, הוא כביש הגישה ל-1985, והוא כביש הגישה של כל המכונות וכל הרכב הכבד שישמש את הפיתוח.

דרור עזרא: הכביש הזה, לא הסתיים הפיתוח שלו? למה צריך עוד כסף? לא הבנתי.

יעל גרמן, רה"ע: אז אני מצטערת שלא שמעת מה אמרתי, אלה היו הדברים. אני לא אמרתי שצריך,

דרור עזרא: לא צריך להרחיב את הכביש הזה, או שהוא, הכביש היום הוא דו מסלולי,

יעל גרמן, רה"ע: אני כרגע לא מבקשת להרחיב, כרגע אנחנו רק מבקשים לשנות את הכותרת.

דרור עזרא: בעתיד, הכביש הזה יהיה דו סטרי?

יהונתן יסעור: איך שהוא יצטרך להיות הוא יהיה. כן.

ירון עולמי: ואז יושקע בו עוד כסף.

דרור עזרא: הוא יורחב.

יעל גרמן, רה"ע: אני לא יודעת, לא בשלב הראשון, אולי בשלב שני.

יהונתן יסעור: צריך לעשות מדרכות, צריך לעשות מפרצי חנייה, צריך לטעת עצים, פיתוח של כביש.

יעל גרמן, רה"ע: גם ז'בוטינסקי אנחנו מתכוונים להרחיב, יש עוד כמה כבישים שמתכוונים להרחיב, זה לא קשור למה שכרגע אנחנו מבקשים.

דרור עזרא: לא, זה כן קשור, כי כסף הולך לעניין הזה.

ירון עולמי: לא כסף, הכסף כבר הלך.

יעל גרמן, רה"ע: טוב, חברים, מי בעד? מי נגד? מי נמנע? תודה.

דידי מור: שניים נמנע.

הקטנת תב"ר 576 - בית העלמין החדש

דידי מור: בית העלמין החדש.

ירון עולמי: כן, אותו דבר. אני הבנתי מה עומד מאחורי זה, זה בסדר.

דידי מור: אוקי.

סגירת תב"רים

דידי מור: סגירת תב"רים, הערות? תודה רבה.

דו"ח כספי רבעוני לשנת 2012 לתקופה: רבעון שלוש שנת 2012

דידי מור: דו"ח כספי רבעוני, שאלות?

יעל גרמן, רה"ע: כן, אדוני הגזבר, בבקשה.

גולן זריהן : טוב, מונח לפניכם הדו"ח הכספי הרבעוני לתקופה השלישית של שנת 2012, כמו שאני תמיד נוהג לומר, בדוחות האי זוגיים שלנו, הרבעונים האי זוגיים אלה רבעונים שחסרה בהם גבייה אחת של ארנונה, פעימה אחת של ארנונה, ובכל זאת, העירייה סיימה את הרבעון השלישי עם הכנסות שוטפות של 522 מיליון ₪, ובסך הכל, סך ההכנסות בתקציב הרגיל גבוה מסך ההוצאות בסכום של כ-17 מיליון ₪. ברבעון מקביל אשתקד הפער היה 20 מיליון ₪. הכנסות עצמיות קצת מצטמצמות, הרבעון הזה מול רבעון מקביל אשתקד, בעקבות מה שכבר דיברנו עליו במסגרת התקציב, הרפורמות למיניהן, השינויים שדיברנו עליהם, מעוז לתמורה, חינוך חינוך מגיל שלוש וכולי, ירידה מ-79% ל-81%. הוצאות השכר,

דרור עזרא : היא קיבלה אישור מראש הצלמת?

יעל גרמן, רה"ע : אתה לא מרשה?

דרור עזרא : לא, כי אמרת ... את כל חברי המועצה,

יעל גרמן, רה"ע : אם אתה מרשה זה בסדר גמור, אנחנו שמחים.

דרור עזרא : לא, גברתי, את אמרת ...

דידי מור : אנחנו מדברים על הדו"ח,

יעל גרמן, רה"ע : לא, לא, דרור, אתה מפריע לגזבר, אדוני הגזבר, אתה יכול להמשיך.

דרור עזרא : סליחה, היה פה,

יעל גרמן, רה"ע : לא, לא, גם אני מצטערת, אדוני הגזבר, תמשיך.

גולן זריהן : הוצאות השכר, גם הן עולות באופן יחסי מ-36% ל-39% מאותן סיבות

שהזכרתי. פירעון המלוות יחד עם זאת מצטמצם מכמעט 6.5% ל-6.1%,

עומס המלוות מצטמצם ל-29% במקום 36%. העודף המצטבר לסוף הרבעון

עומד על כ-52 מיליון ₪. והיתרה בקרנות עומדת על סך של כ-67 מיליון ₪.

חוץ מזה אם יש איזה שאלות מיוחדות אני אשמח לענות, ואם לא.

יעל גרמן, רה"ע : שאלות, חברים? אין שאלות? תודה רבה. כרגיל, יישר כוח גדול, מצב כספי

קשה, מסביב ירום הסער, אך ראשנו לא יישח. אנחנו ממשיכים.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע: אומר לי המנכ"ל, שהתקציב שלנו, גם התקציב הרגיל וגם התקציב הבלתי רגיל אושר על ידי משרד הפנים, אני חושבת שאנחנו, אז כמו לפני שנה, גם השנה, אנחנו הראשונים בארץ שהתקציבים שלנו מאושרים, אנחנו עובדים על פי תקציבים מאושרים, ועוד לא נכנסה 2013.

ירון עולמי: זה עושה אותנו מאושרים.

יעל גרמן, רה"ע: זה יפה.

דידי מור: אנחנו נקדים את דן אכדיה, בסדר, יעל?

יעל גרמן, רה"ע: אין בעיה, כן.

חילופי קרקע בהתאם לתוכניות הר/2010 א- מלון דן אכדיה

דידי מור: נקדים את הדיון על אכדיה ואחר כך נמשיך לפי הסדר, בבקשה. כן.

יעל גרמן, רה"ע: מי מציג את זה, אילנה, ענת?

עו"ד בראף: אני אציג, אנחנו מדברים על עבודת ... מועצת העירייה לחילופי קרקע. מכוח תוכנית 2010 א', בתוכנית דן אכדיה, אנחנו מדברים על אישור, בעצם של חילופי קרקע שנעשים בתוכנית עצמה, כפי שפירטתי במכתב של חוות הדעת שלי, תוכנית 2010 א', היא תוכנית שמשנה ייעודים, אבל גם כן קובעת הליך של פרצלציה שבאמצעותו העירייה נכנסת עם קרקע ויוצאת עם קרקע במיקומים קצת שונים, ומכיוון שכך בעצם מדובר מבחינה משפטית, קניינית, בחילופי מקרקעין, מכירה וקבלה של מקרקעין, ועל פי סעיף 188 פעולה כזאת טעונה אישור של מועצת העירייה ברוב חבריה, ושל שר הפנים. זו גם הייתה הדרישה של הוועדה המחוזית, שלמעשה אישרה את התוכנית, כולל החילופים האלה, רק ביקשה שההליך הזה ייעשה בצורה מסודרת, כפי שהסברתי. כפי שפירטתי בחוות הדעת, העירייה נכנסת עם קרקעות, עם חלקות, 74 ו-75, אני מזכירה, אלה חלקות שבעלות עיריית הרצליה בחכירה לתקופות מאוד ארוכות של דן אכדיה, והיא נכנסת עם 48,167 מטר, ויוצאת, כפי שאנחנו קוראים לזה, עם 48,385, הפרטים נמצאים בסעיף 11, כלומר, אנחנו יוצאים עם קצת יותר מקרקעין מאשר נכנסנו. מבחינת ייעודי

קרקע ציבוריים, שזה כמובן מעניין את העירייה, אז גם כן, העירייה נכנסת עם 10,714 מטר, בייעוד של מגרש חנייה, ויוצאת עם 11,854 בייעוד של שצ"פ, חשוב להדגיש, כמובן, הייעודים הציבוריים האלה הם בבעלות מלאה של העירייה, ולא עם חכירה של דן אכדיה, זאת אומרת שגם בייעודים הציבוריים, העירייה נכנסת, יוצאת עם קצת יותר קרקע ממה שהיא נכנסה. מבחינת טבלאות האיזון, הן, כמובן, נבדקו על ידי שמאי, והעירייה, כמו גם המדינה, יוצאת בערך נכסי זהה לערך הנכנס. ולכן ההמלצה שלי היא לאשר את חילופי המקרקעין האלה מכוח התוכנית.

יעל גרמן, רה"ע: מאה אחוז, תודה רבה, שאלות, חברים?

אלי כחלון: כן.

יעל גרמן, רה"ע: כן, בבקשה, אלי.

אלי כחלון: אני קורא פה גושים וחלקות, אני הייתי רוצה לדעת איפה הקרקעות האלה בדיוק?

יעל גרמן, רה"ע: איפה שתי,

אלי כחלון: הקרקעות שאנחנו מתחלפים, איזה קרקעות העירייה מקבלת ואיזה קרקעות העירייה נותנת, באיזה מקום?

עו"ד בראף: אני, בשביל זה מהנדס העיר צריך להראות את התוכנית, אם היא נמצאת פה, אבל בעיקרון אנחנו מדברים על קרקעות, רגע, אנחנו מדברים על מתחם אכדיה, ובתוך מתחם אכדיה, השטחים עם קצת זזים, זה הכל.

אלי כחלון: מה זה מתחם אכדיה? מתחם אכדיה זה ממגרש הטניס ודרומה עד הוילה של ... איפה זה?

דובר: לא, זה ממלון דניאל.

יעל גרמן, רה"ע: סליחה,

עו"ד בראף: כניסה דרומית למלון דניאל,

אלי כחלון: זה לא אכדיה.

יעל גרמן, רה"ע: זה כן ממגרש, אבל זה כולל את מגרש, כל השטח שהיום מוכר לדן אכדיה הוא מצפונה, צפונה למגרשי הטניס, למעשה, ממש על יד המעלית.

טיפה דרומה מהמעלית.

אלי כחלון : מלון אכדיה לא משתמש בזה.

יעל גרמן, רה"ע : אבל זה מוכר, זה שטח שלו, זה שטח שניתן לו.

אלי כחלון : אבל עד היום הוא לא השתמש, מלון אכדיה לא השתמש.

יעל גרמן, רה"ע : זה שלו, זה שלו, אנחנו לא יכולנו לעשות בו שימוש, זה מוכר ל-49 פלוס 49 שנים.

אלי כחלון : אוקי, אז מה עכשיו, העירייה נותנת להם את הקרקע הזאת,

יעל גרמן, רה"ע : ועוד 49, נכון.

אלי כחלון : העירייה נותנת להם את הקרקע הזו ומקבלת קרקע במקום אחר?

עו"ד בראף : לא, לא, הם, בתוך המתחם הזה,

אלי כחלון : אני הייתי רוצה לראות תוכנית, אני לא יודע, אני רוצה לראות תוכנית.

יעל גרמן, רה"ע : אלי, אני מתנצלת, אתה צודק, אתה יכול להסביר פחות או יותר, מייק?

מייק סקה : בלי תוכנית לא.

יעל גרמן, רה"ע : אוקי.

ירון עולמי : הישיבה בעוד שבועיים, אולי נדחה את זה ונביא תוכנית ונדון בזה כמו שצריך.

יעל גרמן, רה"ע : לא, אני לא חושבת שצריך לדחות את זה. אבל,

ירון עולמי : זה מדובר בשנים, עוד שבועיים לא ישנו.

יעל גרמן, רה"ע : לא, אני לא חושבת שצריך לדחות את זה, אבל אני בהחלט חושבת שאנחנו

נשלח תוכנית, מחר, מייק, אני מבקשת להכין תוכנית כדי שבאמת, כל

החברים ידעו על מה מדובר, בדיוק על איזה חלקה ואיזה חלקה.

רות רזניק : אני רוצה רק לשאול שאלה.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע : בסדר גמור, כן, שאלות, שאלה נוספת, כן.

יוסי בן שפרוט: אני שומע בחטף כאן שמחליפים שטח שמיועד לחנייה לשטח של שצ"פ,

האזור הזה, למיטב הבנתי, הוא עם מצוקת חנייה נוראית, אז, אני רוצה

להבין.

יעל גרמן, רה"ע: במסגרת התוכנית אנחנו פותרים את הבעיה על ידי כך שנבנה חניון תת קרקעי ל-280 מכוניות, שזה יותר ממספר המכוניות שהיום חונות כל הכביש, זה, התוכנית באה לתת פתרון לחנייה הזאת, תהיה חנייה תת קרקעית שהכניסה אליה היא ממול רחוב זבולון. בסובה.

יוסי בן שפרוט: מי יבנה את החנייה התת קרקעית?

יעל גרמן, רה"ע: הם, מלון אכדיה.

יוסי בן שפרוט: וזה יהיה מיועד לציבור,

יעל גרמן, רה"ע: זה מיועד לציבור הרחב, למרות שהעלות תקוּזָז, קרוב לוודאי, מהיטלי השבחה, מפני שהחניון יהיה בבעלות ציבורית, אבל הם יבנו את זה על חשבונם.

צביקה הדר: האם יש איזה שהם הביטי מס לסיפור הזה?

יעל גרמן, רה"ע: אילנה?

עו"ד בראף: סליחה?

יעל גרמן, רה"ע: האם יש היבטי מס לכלל ההסכם? ואם כן, מי משלם?

עו"ד בראף: מבחינתנו, למיטב ידיעתי, לא. אבל אני לא מאה אחוז בטוחה, אני מוכנה לבדוק.

יעל גרמן, רה"ע: במקרה ויש,

עו"ד בראף: מה שלא, בכל מקרה העירייה איננה חייבת, נדמה לי שבחילופים כאלה אין, אבל אני אבדוק.

יעל גרמן, רה"ע: לא חשבתם על אפשרות כזאת?

עו"ד בראף: לא, אני לא, בדרך כלל רה פרצלציה למיטב ידיעתי אין חיובי מס.

יעל גרמן, רה"ע: אבל לא היה צריך להיות פה איזשהו סעיף שבמידה ויש,

עו"ד בראף: אין פה הסכם, אנחנו לא מדברים על הסכם, כל החילופים האלה נעשים לא מכוח הסכמה, אלא מכוח תוכנית מחייבת, מה שיש פה בעצם חובת רכישה, אז זה מחייב אישור.

יעל גרמן, רה"ע: הבנתי, מאה אחוז, אוקי, כן, רותי, ולאחר מכן,

(מדברים יחד)

צביקה הדר: אני צריך,

יעל גרמן, רה"ע: כן, לא, שואל צביקה, בצדק, נכון שזה לא הסכם ולכן אין כאן מקום לשים סעיף, אבל בוא נניח שיש כאן היבט של מס, האם אנחנו לא צריכים לעשות, תוך כדי ההחלפה לעשות הסכם שבמידה ויש מיסים הם יחולו על, עו"ד בראף: כשמדובר בתוכנית, כל צד נושא בהוצאות שלו, אבל אני אנסה לבדוק את זה.

צביקה הדר: לא, אבל זה שיקול שצריך לבוא.

עו"ד בראף: אם מדובר אצלנו במיסוי, אז אנחנו רוכשים משהו מאוד מאוד קטן, והמיסוי הוא חצי אחוז, מה שיש פה הוא שולי בכל מקרה, בכל מקרה העירייה לא מחויבת במס שבח על מכירה,

צביקה הדר: אם המיסים שוליים, אז אין בעיה, אבל,

יעל גרמן, רה"ע: מישהו בדק?

צביקה הדר: אני רוצה שמישהו יגיד לי את בוודאות.

עו"ד בראף: לא, אמרתי לך שלא בדקתי את זה.

יעל גרמן, רה"ע: אוקי. כן, רותי.

רות רזניק: את דיברת על זה שהקרקע הוחכרה להם ל-49 שנה, פלוס 49 שנה.

יעל גרמן, רה"ע: כפול שלוש.

רות רזניק: כפול שלוש.

עו"ד בראף: כן, כפול שלוש.

רות רזניק: השאלה, ראשית באיזה שנה התחילה הפעם הראשונה של ההחכרה, והאם

יש רצף או שהם יקבלו עכשיו מחדש 49 כפול שלוש מרגע ההחלפה?

יעל גרמן, רה"ע: מרגע ההסכם הראשון שהיה להם עם תאגיד המים של אז, מפעל המים

כמו שהוא נקרא, וזה היה בשנת '49?

עו"ד בראף: 1949, יוני '49.

רות רזניק: זאת אומרת שה-49 שנים הראשונות חלפו.

יעל גרמן, רה"ע: זה עד 2050 כמעט.

ירון עולמי: עד 2047. רובנו, כנראה, לא נהיה שם.

- רות זניק : לא, זה לא חשוב, אבל הם, אבל זה נשאר באותו הרצף, לא יקבלו שוב.
(מדברים יחד)
- רות זניק : מכיוון שאני מניחה שאף אחד מהיושבים כאן לא יהיה פעיל במועצה הזו, ואולי גם עורכות הדין כבר לא תשמשנה את העירייה, אז אני מבקשת שזה יהיה רשום גם בהסכם.
- יעל גרמן, רה"ע : אין הסכם, רותי, אין הסכם.
- רות זניק : בסדר, אז צריך להיות, זה צריך להופיע, שהם לא יגידו שה-49 שנים מתחילות עכשיו.
- יעל גרמן, רה"ע : לא, הם לא יכולים ההסכם הוא הסכם שנחתם ב-49, בהסכם ההוא זה כתוב.
- רות זניק : טוב, אני אומרת, צריך יהיה להיות ברור לחלוטין, אולי נספח.
צבי וייס : הנה, בסטנוגרמה, מה שאמרת עכשיו, זה מ-49.
- (מדברים יחד)
- דרור עזרא : אני רוצה לשאול, התוכנית הזאת, יש לי כמה שאלות.
(מדברים יחד)
- יעל גרמן, רה"ע : כן, דרור, בבקשה.
(מדברים יחד)
- יעל גרמן, רה"ע : כן.
- דרור עזרא : גברתי, התוכנית המדוברת הייתה תוכנית, אם אני זוכר נכון, של תוכנית איחוד וחלוקה בהסכמת הבעלים, אם אני לא טועה,
עו"ד בראף : מזה זה מגיע.
- דרור עזרא : הייתה פה הסכמת בעלים? אנחנו הבעלים של הקרקע.
עו"ד בראף : אנחנו הבעלים של הקרקע.
- דרור עזרא : ובעצם הלכו לוועדה המחוזית בלי הסכמה שלנו.
עו"ד בראף : כן, נכון. אין שום סיבה לא ללכת לוועדה מחוזית.
- דרור עזרא : אני לא יודע, אם הייתי בעל קרקע פרטי, ותוכנית הייתה,
יעל גרמן, רה"ע : דרור, מה השאלה שלך?

- עו"ד בראף : בגלל זה זה מובא כאן.
- דרור עזרא : אוקי, אנחנו באים באישור בדיעבד.
- עו"ד בראף : לא בדיעבד, בלי האישור שלנו לתוכנית לא יינתן תוקף.
- דרור עזרא : לא יינתן תוקף, אין,
- יעל גרמן, רה"ע : זה חלק מהתוכנית, התוכנית דורשת את האישור שלנו.
- דרור עזרא : אז אוקי, למה זה לא הגיע אלינו לפני שהייתה תוכנית, שלא היו מביאים בפנינו דבר מוגמר.
- יעל גרמן, רה"ע : כי התוכנית,
- דרור עזרא : היינו בוחנים, אני רוצה,
- יעל גרמן, רה"ע : שאלת, כי התוכנית היא לא נמצאת בסמכותה של מועצת העיר, אלא בסמכותה של הוועדה.
- דרור עזרא : אנחנו הבעלים של הקרקע.
- צביקה הדר : למה במנהל חותמים אחרי שמוציאים את ההיתר ולא לפני?
- דרור עזרא : זה לא היתר.
- צביקה הדר : הם רוצים לדעת מה סוכם, אתה קודם כל הולך לתהליך התכנוני, ועכשיו אתה יודע אם אתה מסכים או לא מסכים, אתה לא יודע מה אתה מסכים.
- יעל גרמן, רה"ע : חברים יקרים, התוכנית עצמה היא בסמכות וועדה מחוזית, עברה את הוועדה המקומית. המועצה, ככזאת, אין לה שום סמכות לאשר תוכנית, יש לה אבל סמכות לאשר את זה,
- דרור עזרא : כבעל קרקע, אנחנו,
- יעל גרמן, רה"ע : זאת התשובה, מה השאלה הבאה?
- דרור עזרא : אנחנו זוכרים שיש בהסכם הזה כמה בעיות, קודם כל, דמי החכירה,
- עו"ד בראף : איזה הסכם?
- דרור עזרא : הסכם החכירה.
- יעל גרמן, רה"ע : עם מי? לנו אין הסכם חכירה.
- דרור עזרא : לא קשור, ההסכם, אנחנו, יש לנו פה תוכנית חדשה שגורמת למלון דן אכדיה לקבל זכויות בנייה באופן מופלג, היה לו 20% בנייה, היום יש ל-200, מדובר

פה בשטח של 50 דונם, בין 20 ל-200% בנייה, זה הפרש אדיר, הוא הולך להתעשר.

יעל גרמן, רה"ע: כן.

דרור עזרא: להתעשר. דמי החכירה שנקבעו בשנת 70' ומשהו, אני לא זוכר, הם נקבעו ל-100 לירות, 100 לירות לשנה.

יעל גרמן, רה"ע: כמה שזה לא יהיה, היום זה נראה מגוחך, כן.

דרור עזרא: היום,

(מדברים יחד)

דרור עזרא: היום אנחנו מקבלים, עוד 100 שנה, 100 לירות מהמלון.

עו"ד בראף: אנחנו לא מקבלים כלום. כל דמי החכירה שולמו למפעל המים.

יעל גרמן, רה"ע: אבל בואו נשמע עד הסוף, מה מטריד אותך ומה השאלה שלך שנוכל להשיב, כי אני עוד לא הבנתי.

דרור עזרא: יש פה,

ירון עולמי: הוא לא חייב גם לשאול שאלה, הוא יכול להגיד את דעתו בדיון.

יעל גרמן, רה"ע: אה, בסדר גמור, חשבתי אבל שיש שאלה.

דרור עזרא: אז תני לי לסיים.

יעל גרמן, רה"ע: ב בקשה.

ירון עולמי: זו הפוליטיקה החדשה, אפשר להביע דעות.

יעל גרמן, רה"ע: כן, בבקשה, דרור.

דרור עזרא: יש לנו פה הזדמנות, היה פה עיוות שנפל עלינו עם תוכנית, עם תוכניות

ישנות, העיוות הזה עם ההסכם, עכשיו יש שינוי בסיטואציה, יש משהו

שמלון דן אכדיה רוצה מאיתנו, האם לא היה נכון, כמו ששאלתי א ותך

בישיבת המועצה, להגיע בהזדמנות הזאת, אנחנו הבעלים של הקרקע, מלון

דן אכדיה היקר, קיבלת פה ערכים בלתי הגיוניים של תשלום, ניקח שמאי,

נקבע כמה שילמת אז, כמה צריך לשלם היום, בערכים של הקרקע שאנחנו

מדברים עליה היום ואז אתה תשלם דמי חכירה רלוונטיים, לא 100 לירות,

אלא דמי חכירה רגילה, כמו של המסעדה שמשלמים בדבוש.

יעל גרמן, רה"ע: דרור, אני מבינה, ואני אפילו חושבת שהשאלה שלך היא שאלה של טעם, ואני חושבת שזה באמת נכון, ובזמנו כשאתה העלית, אנחנו ביקשנו לברר את זה ולראות האם באמת יש מקום לפתוח את ההסכם ולבוא ולומר לדן אכדיה,

דרור עזרא: זה היה בישיבה הקודמת,

יעל גרמן, רה"ע: כשאנחנו דיברנו על זה.

דרור עזרא: זה היה לפני חודש.

יעל גרמן, רה"ע: זה היה לפני חודש, וגם לפני כן קיבלנו מכתבים, ואנחנו דנים בנושא הזה מאז שגילינו שבאמת, תאמין לי, לא אני ידעתי, לא אתה, אף אחד לא ידע על זה, ומאז אנחנו באמת בוחנים ורואים האם יש איזושהי נקודה, או איזושהי סיבה שבגינה אנחנו יכולים לפתוח את ההסכם ולבוא ולומר, בואו נתחיל את הכל מחדש.

דרור עזרא: זו ההזדמנות.

יעל גרמן, רה"ע: אז תאמינו לי שאם זאת הייתה הזדמנות היינו מנצלים את זה, לדאבוני הרב, הייעוץ המשפטי שקיבלנו הוא, נקדוטיים, כדלקמן, גברת בראף.

עו"ד בראף: אוקי, מה שאני בחנתי את זה, את הוראות ההסכמים השונים, וכמו שככה ציינתי דרך אגב, העירייה קיבלה את זכויות המקרקעין שאנחנו קוראים להם היום קרקעות דן אכדיה ממפעל המים בהסכם שנעשה בשנת 1977, בהסכם הזה מפעל המים, למעשה, העביר את כל מה שהיה לו, כל המקרקעין שלו במפעל המים לעירייה, as is, כאשר הודגש במפורש ששתי החלקות של דן אכדיה, 174 ו-175,

דרור עזרא: את יכולה להפנות אותי?

עו"ד בראף: להפנות אותך למה?

דרור עזרא: איפה זה כתוב שיש שם,

עו"ד בראף: בהסכם,

דרור עזרא: בהסכם בין מפעל המים לעירייה? זה לא מופיע פה?

עו"ד בראף: זה לא קשור לחומר הזה, לא, אין לזה שום קשר למה שאנחנו דנים בו, שום

קשר, אני מציינת את העובדות לבקשת ראש העירייה. וודאי שאתם יכולים לראות את ההסכם.

דרור עזרא: לא, אבל זה היה צריך לבוא לפה.

עו"ד בראף: לא, זה לא קשור לפה. לא.

יעל גרמן, רה"ע: בואו תקשיבו עד הסוף למה שאילנה אומרת, ולאחר מכן תשאלו שאלה.

עו"ד בראף: אז כמו שאמרתי, מכון המים העביר את כל הקרקעות, לרבות שתי החלקות האלה, במצבן, כמו שהן, לרבות זכות החכירה של דן אכדיה, ונאמר במפורש בהסכם שהן מועברות לעירייה, כפוף לזכויות החוכרים בהם, לפי הוראות שטחי החכירה. עכשיו, אם אנחנו הולכים אחורנית, אנחנו רואים שבין מפעל המים לבין דן אכדיה נערכו כמה וכמה התקשרויות, ההתקשרות הראשונה הייתה בשנת 1949, מכאן שתקופת החכירה 49 שנה פלוס אופציה לעוד 49 שנה. החכירה הייתה בתמורה, שהיא דמי חכירה קבועים מראש, סכום חד פעמי מראש, ועוד דמי חכירה, כמה שנים לאחר מכן, בשנת 1962, נערכו שני כתבי תיקון להסכם החכירה המקורי, כאשר דמי החכירה לתקופה של עשר שנים הוגדלו באותו הסכם, וזכויות דן אכדיה נעשו רחבות יותר. ב-72', הכל כמובן, שוב, לפני ההסכם מול עיריית הרצליה, בשנת 72', בינואר 72' נעשה עוד תיקון להסכם ובו הוסכם שדן אכדיה מעבירה את כל יתרת דמי החכירה עבור תקופת החכירה הראשונה למפעל המים, וניתן לה אופציה להארכת ההסכם ל-49 שנה נוספות, שנקבע במפורש בהסכם שמטרות החכירה הורחבו באופן שמאפשר לא רק הקמת מלונות, שזו הייתה מטרת החכירה הראשונה, אלא למעשה, כל דבר, כל דבר, כולו זה מוגזם, אבל גם בתי מגורים, מרכזים מסחריים, בתי עסק, משרדים וכל מטרה או שימוש אחרים.

דרור עזרא: איפה זה כתוב?

עו"ד בראף: הכל אני, אני מציגה את ההסכם מיום 6.1.1972.

דרור עזרא: איפה, אני מסתכל על זה עכשיו, איפה זה רשום שמותר לעשות?

עו"ד בראף: אני תכף אחפש ואני אמצא, מה שכתבתי חוות דעת זה דברים בדוקים,

אוקי? ... מפעל המים הפך מאגודה שיתופית לחברה בע"מ, וכמו שאמרת, במרץ 1977 נחתם ההסכם בין העירייה לבין מפעל המים והמפעל למעשה ירש את מכון המים. זהו, אנחנו כרגע הבעלים של הקרקע, עם הזכויות המאוד רחבות של דן אכדיה לפי ההסכמים.

(מדברים יחד)

צביקה הדר: אני רוצה להגיד לכם שהסיפור ההיסטורי הזה פשוט סקרן אותי, זאת אומרת, עניין א ותי מה היה שם, מה הנושים חשבו בכלל, מה היה הסיפור? עכשיו, כמובן שהתיאור שניתן פה הוא מדויק, אבל אני גיליתי שם עוד נופך. זאת אומרת, מה שכתוב בהסכמים, קודם כל, אני תמיד נהנה מזה, אף אחד לא היה אידיוט, בחוזה הראשון, להזכירכם, זו הייתה תקופה בלי אינפלציה, ובחוזה הראשון היה כתוב שמידי חמש שנים, או שבע שנים, או משהו כזה, יהיה עדכון של דמי השכירות, זאת אומרת, הם צפו מראש את האפשרות הזאת, ואז אני קפצתי על זה, ואו, איזה יופי, אפשר לעדכן, אבל מסתבר שבתיקון, בשנת '72, הם רצו למעשה, וזה עולה בצורה מאוד מאוד מפורשת מהחוזה, הם רצו להעביר את הבעלות, אז הם לא יכלו להעביר בעלות, אז הם העבירו את הדבר הכי קרוב לבעלות, הם אמרו, אנחנו נותנים את השכירות ל-150 שנה, שזה כאילו נצח, והם אמרו, אנחנו משלמים מראש, ויש פה לוח סילוקין, שכמובן אני לא שמאי, ואני לא יודע מה היה השווי בשנת '72, אבל על פני הדברים, זה היה שווי, כנראה השווי האמיתי של הקרקע, ואחרי זה הם כותבים במפורש שבמקום הסעיף, הם ביטלו את הסעיף של העדכון, זאת אומרת, באופן מפורש, לא באיזה טעות, או משהו כזה, באופן מפורש ביטלו את סעיף העדכון, והם כותבים שבמקומו זה יהיה 100 לירות, דמי שכירות סמליים. זאת אומרת, גם אז הם היו מודעים לכך שבעצם, כיוון שדיני החוזים היה צריך בכל זאת להיות איזושהי תמורה, אז היה נהוג באותה תקופה לעשות לירה אחת, או משהו מהסוג הזה, מי שעוד זוכר את התקופה הזאת, אני ממש, כמו שמוכרים את החמץ לפסח.

צבי וייס:

צביקה הדר: בערך, זאת אומרת שכנראה מפעל המים קיבל את התמורה המלאה עבור המקרקעין, כפי שהם העריכו אותה אז, ולא הייתה כוונה שזה יהיה חכירה, אלא הייתה כוונה להעביר בעלות מלאה ככל האפשר. ולכן מבחינתי, וכך צריך לראות את הדברים האלה, אם אנחנו מציעים הצעות מהסוג הזה שנשמעו, זה בעצם הצעה להפקיע את המקרקעין, כי מבחינתי זה אותו דבר כמו שתבוא היום לבית פרטי, ותבוא ותגיד לו, תשמע, בהזדמנות זאת שאני נותן לך היתר בנייה, או בהזדמנות זאת שאני מתקן לך את התב"ע, לא, זה לא היתר בנייה.

צביקה הדר: אני לא לוקח לך רק היטל השבחה של 50% כפי שמקובל בחוק, אלא אני לוקח ממך עוד משהו. אני חושב שזה לא חוקי, לא מוסרי, נוגד את חוקי היסוד של מדינת ישראל. אבל מי שחושב אחרת,

דרור עזרא: לא מוסרי?

עו"ד בראף: בחומר שהעברתי כן כלול הסכם המכר.

צביקה הדר: כן, אני ראיתי אותו באמת, נכון.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע: זה יגולם, כן, ההפרש בערך, בהחלט היטל השבחה הם יצטרכו לשלם מאוד גבוה, כן, דרור, סליחה. אלי.

אלי כחלון: אני רוצה לשאול שאלה, אילנה פה הקריאה שההסכמים שונו מספר פעמים, עו"ד בראף: כן.

אלי כחלון: אז אני שואל, מדוע העירייה היום לא יכולה לשבת ולשנות את ההסכמים.

צביקה הדר: כי צריך להסכים.

עו"ד בראף: צריך להסכים.

אלי כחלון: אין בעיה, היום מלון דן אכדיה,

יעל גרמן, רה"ע: אני חושבת שגם ההסכם לא היה איתנו, ההסכם,

עו"ד בראף: נכון, ההסכם לא היה איתנו.

יעל גרמן, רה"ע: לא, בבסיס, התשובה היא, מפני שדן אכדיה, אנחנו לא חתומים על ההסכם עם דן אכדיה, דן אכדיה חתום על ההסכם עם מפעל המים ולא

איתנו, ומפה,

אלי כחלון: אבל מפעל המים היום הם חלק מהעירייה, זה לא חשוב.

יעל גרמן, רה"ע: לא.

אלי כחלון: הוא עשה העברה לעירייה.

יעל גרמן, רה"ע: יש משהו אחר,

צביקה הדר: אבל צריך שניים לטנגו.

יעל גרמן, רה"ע: אבל זה לא רק זה, צביקה, יש משהו אחד שהנכסים של תאגיד מסוים

עוברים לעירייה לבין זה שהתאגיד הוא העירייה. מפעל המים זה לא העירייה.

אז זה לא, הוא איננו כבר, הוא לא קיים. ולכן, זה, זה אחת הבעיות שלנו.

צביקה הדר: היה קיים, היית בהרצליה?

יעל גרמן, רה"ע: לא, אני הגעתי ב-79', אז אני משערת לעצמי שכבר לא.

אלי כחלון: אז אני בא ואני אומר, אני שואל שאלה. שאלת תם, שאלת בורות. אם יש,

הצליחו לשבת, בזמנו, ולשנות את ההסכם מספר פעמים, בהסכמה של

שניים, בסדר? מדוע היום אנחנו לא יכולים לעמוד ולהקשיח את עמדתנו

ולדרוש שינוי בהסכם?

יעל גרמן, רה"ע: א', מה שאני עונה זה שאנחנו לא צד להסכם, שנית, הסביר צביקה בצורה

מאוד מלומדת מדוע אנחנו לא יכולים בהזדמנות זאת שאוסישקין מת

לפתוח דברים אחרים שלא מן העניין, זה לא מן העניין.

אלי כחלון: תיאורטית אפשר, אבל אני אומר, בגלל שהם דורשים היום אחוזי בנייה,

בגלל שהם דורשים, כל מה שהם דורשים, מדוע אנחנו לא יכולים לנצל את

המצב?

יעל גרמן, רה"ע: כי אסור לנו.

צביקה הדר: יש פסיקה של הבג"צ, שבדברים הרבה יותר קלי ערך, שעשו מטלה ציבורית,

מה שנקרא,

יעל גרמן, רה"ע: פסיקת רובינשטיין,

צביקה הדר: אז יש פסק דין שאתה לא יכול, אגב תוכנית, לדרוש מטלה ציבורית.

דרור עזרא: זה לא מטלה ציבורית, אנחנו בעלי הקרקע.

- עו"ד בראף: אנחנו לא באמת בעלי הקרקע, אנחנו בזכות חכירה של 150 שנה, זה בעצם, (מדברים יחד)
- צביקה הדר: לא אנחנו, מפעל המים קיבל את התמורה המלאה, בעוד 100 שנה נקבל מלון יפה, נקווה שהם יתחזקו אותו. (מדברים יחד)
- יעל גרמן, רה"ע: הוא למעשה דייר מוגן, הוא שילם את התמורה.
- עו"ד בראף: לנהוג בקרקע מנהג בעלים, זה נאמר בהסכם, בתקופה של 147 שנה, כן יכול, דרור עזרא: לא, אנחנו לא יכולים לתת לו,
- יעל גרמן, רה"ע: טוב, אילנה, אנחנו ממשיכים הלאה. שאלות נוספות, כן. מי עוד רוצה לשאול? אתה רוצה. בבקשה. מיד, דרור יסיים ואז אתה.
- דרור עזרא: אני הסתכלתי,
- יעל גרמן, רה"ע: יריב, גם אתה, אני ראיתי, הצבעת.
- דרור עזרא: אני הסתכלתי, החוזה המקורי, החוזה המקורי אומר להם שאכדיה, או מי שמחכיר את הקרקע הזאת, אני מפנה לעמוד הראשון בחוזה החכירה. החוכר, הוא רוצה להשתמש בזה לאחד ממרכזי התיירות בישראל, לנצל את שתי החלקות הנ"ל על ידי הקמת בית מלון מרגוע ונופש, בסופו של דבר אנחנו ראינו, גם אלי הזכיר את זה, המקום נעשה שימוש למגורים. אני לא חושב שנעשה בהיתר, האם זה,
- אלי כחלון: אבל היא אומרת שזה כתוב, גם למגורים.
- דרור עזרא: אבל,
- עו"ד בראף: הוא לא קיבל היתר למגורים.
- דרור עזרא: תשמע, הוא עשה פה,
- יעל גרמן, רה"ע: אתה מדבר כרגע על השטח של משפחת פדרמן?
- דרור עזרא: כן, אלי אמר שגם הוילה שלו, אני טענתי בישיבת המועצה הקודמת, יעל גרמן, רה"ע: אנחנו מטפלים בנושא.
- דרור עזרא: שיש לו 20 שנה, עכשיו, זה, אני, לעניות דעתי,
- יעל גרמן, רה"ע: זה נושא נפרד, שלא קשור לנושא.

ירון עולמי : לא, זה הפרה,

דרור עזרא : אם זה הפרה של ההסכם, הרי הוא היה צריך לפעול, נגיד, נגיד,

יעל גרמן, רה"ע : אתה שואל האם השימוש שלא בהתאם לייעוד הוא הפרה של ההסכם?

דרור עזרא : לא רק הפרה.

עו"ד בראף : התשובה היא לא.

דרור עזרא : לא רק הפרה.

יעל גרמן, רה"ע : קיבלת תשובה.

עו"ד בראף : מבחינה הסכמית, לא. כפי שכבר ציינתי, ועכשיו אני יכולה להפנות אותך

לסעיף, אנחנו מדברים על ההסכם מ-6 בינואר 1972, שמצורף לחומר, בסעיף

4 ד' נאמר, סעיף שלוש לחוזה החכירה הוא סעיף מנחה, במקומו יבוא סעיף

...

(מדברים יחד)

עו"ד בראף : תיירות ואתרים, הקמת בתי מגורים, לרבות בתים רבי קומות ... בנייה

אחרים, הקמת מרכזים מסחריים והקמת בתי עסק ומשרדים, ולשם הביצוע

של ... המתאימות לפיתוח, מבלי לפגוע בכלליות האמור, רשאי החוכר

להשתמש במוכר לכל צרכים או מטרות אחרות ולעשות במוכר כאדם

העושה כבתוך שלו. אז מבחינה הסכמית זה לא הפרה של ההסכם. מבחינת

דיני תכנון ובנייה זה סיפור אחר.

יעל גרמן, רה"ע : מבחינת ענייני תכנון ובנייה אני רוצה לספר לכם ... ביררנו את הנושא,

שלחנו לשם, מייק, אני מדברת על הנושא של תכנון ובנייה, שלחנו פקחים,

שלחנו התראות, אכן אנו סבורים שיש שם שימוש שלא בהתאם להיתר,

ואנחנו פועלים בכל האמצעים העומדים לרשותנו כדי להפסיק את השימוש

הזה.

מייק סקה : גם נתנו לו תקופה של 60 יום, מיום ראשון, להפסיק את הפעילות הזאת.

צבי וייס : מה זאת אומרת, להפסיק לגור שמה?

יעל גרמן, רה"ע : כן.

מייק סקה : להפסיק את השימוש החורג.

צבי וייס : לפנות זה לא להפסיק.

דובר : יש לו היתר על הבניין הזה?

יעל גרמן, רה"ע : יש לו היתר על הבניין, כל הבניין עם היתר, השימוש שנעשה בחלק מן הבניין אינו בהתאם לייעוד. על חלק, ועל אותו חלק שבו נעשה שימוש שלא בהתאם לייעוד, אנו דורשים להחזיר אותו לייעוד המקורי, יש לו התראה של 60 יום, וזה גם אחרי ש-60 יום טיפלו בזה באמצעים כאלה ואחרים, עו"ד בראף : הוא, א גב, סבור אחרת, אנחנו יודעים שהפרשנות שלו היא אחרת, אבל זו דעתנו.

יעל גרמן, רה"ע : כן, זה ייגמר בבית משפט, אבל אנחנו ללא ספק נפעל כמו שצריך.

צבי וייס : תראי, הסיכוי היחיד,

יעל גרמן, רה"ע : ללא משוא פנים, וללא ירעה.

צבי וייס : הסיכוי היחיד שמשוהו יצא לעירייה מזה, כי תיאורטית הוא יכול 150 שנה לשבת שמה ולהיות איך שזה, עם ה-100 שקל שהוא שילם מפרעה, הסיכוי היחיד, עכשיו אנחנו מדברים שהמחיר זול, כאילו, הסיכוי היחיד שהעירייה תוכל לקבל משהו, אם נקדם תוכנית וילכו לבנות ונקבל היטלי השבחה. ואז יהיה לנו כאילו 50% ממה שהיינו יכולים לקבל מהמחיר המלא.

(מדברים יחד)

דרור עזרא : אנחנו בעלי הקרקע.

יעל גרמן, רה"ע : היטלי השבחה זה לעירייה.

דרור עזרא : היטלי השבחה זה לא השיקול פה.

יעל גרמן, רה"ע : אוקי, אנחנו מתקדמים הלאה, כן, ירון בבקשה, ולאחר מכן יוסי.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע : דרור, אתה קיבלת הרבה יותר מחמש דקות, אז תסיים, כי יש עוד כמה שרוצים להביע את דעתם.

דרור עזרא : הפנית אותי לסעיף שלוש בחוזה המקורי.

עו"ד בראף : לא המקורי. הפנית אותך לסעיף משנת 72'. סעיף 4 ד' ששינה את סעיף שלוש המקורי.

- דרור עזרא : איפה הוא נמצא? בסעיף שלוש המקורי.
- עו"ד בראף : לא, אתה מדבר על שימושים שכרגע הקראת שזה רק מלונאות, ואני הפנית אותך,
- דידי מור : דרור, יש דף שכתוב העתק, אתה רואה?
- דרור עזרא : כן, את זה אני ראיתי.
- דידי מור : תסתכל בדף הבא.
- דרור עזרא : את זה אני ראיתי, היא אומרת, הוא אומר שסעיף שלוש, ההוא יימחק. עכשיו, אני לא רואה.
- עו"ד בראף : בבקשה, אז תסתכל, דרור, בחוזה החכירה, אני אראה לך, בחוזה החכירה מ-1949, זה סעיף אחד, זה סעיף שתיים, זה סעיף שלוש, בסעיף שלוש כתוב שמטרת החכירה היא מלונאות בלבד.
- דרור עזרא : יש שלוש פעמים שלוש.
- עו"ד בראף : לא, סעיף קטן שלוש.
- יעל גרמן, רה"ע : בבקשה, ירון ולאחר מכן יוסי.
- ירון עולמי : כן, אני רוצה ממש בכמה מילים, כי די דיברו על זה, אבל אני מרגיש, בתור, לא משנה אם אנחנו בעלי הקרקע בפועל, או רשמית, אני מרגיש כאן שהעירייה יוצאת לא טוב, שהעירייה מוותרת על סוג של או זכות, או כסף, לא משנה איך נקרא לזה כרגע, זה מאוד מזכיר לי את הפרשה שהייתה כאן של הוויתור במניות בבין תחומי, אני,
- יעל גרמן, רה"ע : גם לא ויתרנו וגם אין,
- ירון עולמי : לא, רצינו, וזה עלה כאן, ופה, ושם.
(מדברים יחד)
- יעל גרמן, רה"ע : זה לא דומה המקרה.
- ירון עולמי : לא, לא דומה המקרה, אלא זה שזה עולה כאן ככה במועצה, בלי ששמים לב. אני חושב שחסר לנו כאן קצת מידע, מעבר למפות, אני לא לגמרי מבין מה, למרות שדווקא צבי עכשיו סוף סוף הסביר לי מה האינטרס שלנו,
- יעל גרמן, רה"ע : אני לוקחת את זה לתשומת ליבי, הבנתי מה אתה אומר, לקחתי לתשומת

ליבי, כן.

יוסי בן שפרוט: יש, שוב, ממה שאני שומע, יש איזשהו פער בין התב"ע לבין ההסכם.

יעל גרמן, רה"ע: לא.

יוסי בן שפרוט: הפער הוא בזה שלפי ההסכם הם יכולים לבנות בתים ומשרדים ובתי מגורים

וכל הדברים,

דרור עזרא: סתם, 13 רק,

יעל גרמן, רה"ע: לא, לא, סליחה, דרור, זמנך באמת היה בשפע, תן ליוסי להתבטא.

יוסי בן שפרוט: אם אני הבנתי נכון, על פי התב"ע אז הם יכולים לבנות רק מלונאות.

עו"ד בראף: כן, אבל זה לא סתירה. יש עניין תכנוני ויש עניין הסכמי.

יוסי בן שפרוט: כן, אבל יש איזשהו פער, והשאלה איזה מקל יש לנו לשמור על כך שלא

יבואו באיזשהו,

יעל גרמן, רה"ע: חברים, יוסי מדבר.

יוסי בן שפרוט: עתיד קרוב או רחוק ויגידו, יש לנו כאן זכויות היסטוריות ויש לנו כל מיני

דברים מהסוג הזה, שחלק מהם, הם כבר אומרים, כי אסור הרי לבנות

במרחק של 300 מטר מקו המים, והנה הם בונים, אז הם אומרים שיש להם

זכויות היסטוריות. מה, איזה מקל יש לנו להבטיח שהם לא בונים לנו שכונת

מגורים שם.

יעל גרמן, רה"ע: רק התב"ע. יש לנו תב"ע שאנחנו אישרנו אותה, התב"ע, שמנו שם את כל

השלייקס שרק ניתן לעשות ולשים כדי שזה יהיה אך ורק למלונאות, על פי

התב"ע החדשה אין מגורים, אין שום דבר שדומה למגורים, יש אך ורק

מלונות.

יוסי בן שפרוט: וזה גובר על זכויות היסטוריות?

יעל גרמן, רה"ע: אפילו לא מלונאות לסוגיה, אלא אך ורק בית מלון, הם לא יכולים לעשות

שם כלום חוץ מבית מלון. אפילו לא דירות נופש, רק בית מלון.

עו"ד בראף: אני אשלים אולי את התשובה, יעל. ההסכם המקורי, אני מזכירה, נעשה עם

מפעל המים, זה בין שני גופים פרטיים, נניח שאתה קונה דירה, או קרקע

מיצחק, ואתה, ויצחק אומר לך, תשמע, אתה חוכר, הוא אומר לך בהסכם,

אתה יכול לעשות בדירה הזאת את השימושים האלה, אחד, שתיים, שלוש, ארבע. כמובן שההרשאה הזאת של הבעלים לך כרוכש, היא הרשאה קניינית, אין לה שום קשר לדיני התכנון והבנייה, על מנת שאתה תוכל לעשות את אחד מהשימושים שהבעלים אפשר לך, אתה צריך לפעול על פי תוכנית בניין עיר, תוכנית בניין עיר זה משהו שהוא נמצא, קודם כל, בסמכות וועדה מחוזית, וכמובן גם בסמכותה של הוועדה המקומית, אם כי לא כגוף קובע, ולכן אין פה זכות היסטורית, זה זכות קניינית כלפי הבעלים, מפעל המים, היום העירייה, אבל זה משהו קנייני לחלוטין, הוא לא מקנה לו שום זכות תכנונית, אלא מה שהתבי"ע מאפשרת.

יעל גרמן, רה"ע: כן. יריב.

יריב פישר: רק להרגעת המצפון, כי זה באמת נשמע קצת סכום מצחיק שכזה, המדינה לאורך השנים חילקה קרקעות בחינם, מרבית בתי המלון שקיימים היום בארץ, זה לא איזה משהו מיוחד שקרה פה בהרצליה, גם היום אם יזם רוצה לבנות בית מלון ב-100, 200 או 300 מיליון שקל, מרבית הסיכויים שהוא יקבל את הקרקע כמעט בחינם, אם לא בחינם. רק להרגיע אותנו ככה.

(מדברים יחד)

ירון עולמי: מה, הוא עושה את זה בפילנתרופיה?

יעל גרמן, רה"ע: טוב, חברים, אני חושבת שהבענו את דעתנו, תשמעו, אני רוצה לומר לכם, אני שקטה מאוד, אבל לא נוח לי, גם מפני שאני מסיימת את תפקידי, וזה נושא מאוד מאוד חם, ולכן אני מבקשת להוריד את זה מסדר היום, אני רואה שאנשים לא מרגישים נוח. אבל לא סתם להוריד את זה מסדר היום, אני מבקשת, כי ישנם באמת הרבה מאוד תהיות ושאלות, אני, דרך אגב, נרגעתי, כי ברגע שביקשתי שהיועצות המשפטיות תבדוקנה, ושמיך יבדוק, מיך בודק ואנחנו כבר עלינו על מסלול של פעילות משפטית, והיועצת המשפטית נתנה לי תשובה מאוד מפורטת שנשלחה לעמותה לאיכות השלטון,

עו"ד בראף: התנועה למען איכות השלטון בישראל.

יעל גרמן, רה"ע: כן, אני מאוד מאוד שקטה, אבל אני לא חושבת שאתם יודעים את הכל, ולכן, מה שאני מבקשת, להוריד את זה מסדר היום, להעלות את זה בעוד חודש, או חודשיים, לא יקרה שום דבר אם זה יעלה בעוד חודשיים, ובתקופה הזו אני מציעה שלא יותר מחודש ימים, אני מבקשת להקים וועדה קטנה, בראשותו של צביקה, בהשתתפותם של דרור וירון.

ירון עולמי: לא, לא, רק דרור, אני עמוס.

יעל גרמן, רה"ע: דרור, יוסי,

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע: אני צריכה אישה, איזה אישה, אי אפשר וועדה בלי אישה.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע: עופרה, היא לא פה, אבל עופרה בהחלט, הוועדה הזאת תבדוק את כל הנושאים וההיבטים שכרגע הועלו, ותביא את המסקנות שלה בפני המועצה, אני חושבת שזה נושא דליק, רגיש,

דרור עזרא: אז לא מורידים את זה מסדר היום, מקבלים החלטה.

יעל גרמן, רה"ע: מורידים את זה מסדר היום, מקימים וועדה שתבדוק את כל ההיבטים, שתבוא למועצה, שתיתן את חוות דעתה, המלצותיה ומסקנותיה, ואז זה יעלה מחדש, ושום דבר לא יקרה וזה לא בהול ולא,

ירון עולמי: אגב, בסטנוגרמה תראי שלפני חצי שעה אני בדיוק אמרתי את המילים האלה. שזה עוד 49 שנים ואפשר לקבל את ההחלטה בעוד חודש או חודשיים, בישיבה הבאה, ואז לא הסכמת.

יעל גרמן, רה"ע: כמו הרבה פעמים כיוונתי דעתי לדעת גדולים.

ירון עולמי: הפעם לא חיכית שתי ישיבות, אלא 20 דקות.

יעל גרמן, רה"ע: אמרתי לך, הבנתי מה אתה רוצה, וזאת הייתה כוונתי, שאני באמת חושבת שאין כאן שום דבר בהול שצריך להצביע עליו, וזה יורד מסדר היום.

ירון עולמי: מסכימים פה אחד שזה ירד מסדר היום.

דרור עזרא: לא, צריך מינוי וועדה.

יעל גרמן, רה"ע: מינוי וועדה, פה אחד, תודה רבה. בואו, אנחנו ממשיכים בסדר היום.

אלי כחלון : אני נמנע ממינוי הוועדה.

יעל גרמן, רה"ע : אתה רוצה להשתתף בה?

אלי כחלון : לא, אני נמנע.

תיקון חוק עזר להרצליה (מחזור)

יעל גרמן, רה"ע : חברים, אנחנו בתיקון לחוק העזר, אייל, בוא, שב ליד השולחן. ספר לנו.

(מדברים יחד)

אייל רייך : לא מדובר בדיוק בתיקון, אני מזכיר, המועצה אישרה בישיבה האחרונה חוק

עזר בנושא מחזור, ואנחנו סבורים שיש לקבוע, חלק מהעבירות על פי אותו

חוק כעבירות קנס, שניתן יהיה לרשום כנגד מי שעובר עבירה על החוק, קנס.

עו"ד בהרב : כי אחרת לא יהיו שיניים לחוק, ואז,

דרור עזרא : מה ההבדל, בחוק הקודם לא היה קנסות. מה שהוצג לנו בפעם הקודמת.

עו"ד בהרב : זה חוק חדש.

דרור עזרא : מה שהוצג לנו בפעם הקודמת ואישרנו, לפי זיכרוני לא היה קנסות.

עו"ד בהרב : זה חוק חדש, והדרך לקבוע,

דרור עזרא : לא, לא, רגע, היה פה ישיבת מועצה,

עו"ד בהרב : אני מנסה לענות לך. זה חוק חדש, שאנחנו הגשנו, עכשיו, כדי שבחוק חדש

נוכל לקבוע קנסות, צריך לשנות את צו העיריות קנס, ולהכניס את הוראות

החוק לתוך צו העיריות קנס, זה בדיוק מה שאנחנו עושים פה. בישיבה

הקודמת אישרנו את חוק העזר, את אותו חוק עזר שאישרנו פה אחד, בלי

שינוי, אנחנו קובעים מספר הוראות שבו בתור עבירות קנס. זה, דרך אגב, לא

נעשה בצורה של חוק עזר, זה נעשה בצורה של תקנון צו העיריות ועושים את

זה בוועדת הכנסת, ובאישור הכנסת.

דרור עזרא : אוקי, אני הסתכלתי על החוק הזה, לא היו בו קנסות, לא היה מוזכר בו

מילה לגבי קנסות.

עו"ד בהרב : הסברתי לך את התהליך.

דרור עזרא : תשמע, אם היו אומרים לנו בפעם הקודמת, היו מביאים את זה ביחד, או

באיזושהי צורה מסבירים שבפעם הבאה יהיה לנו את הקנסות, אני לא הבנתי, אחרת אולי לא הייתי מצביע בעד החוק הזה.

יעל גרמן, רה"ע: דרור, אתה ...

דרור עזרא: לא, כי זה לא בסדר שמראים, עושים פה סלאמי.

אייל רייך: אני אסביר בקצרה.

יעל גרמן, רה"ע: כן.

אייל רייך: כל עבירה, כל חוק עזר, על כל סעיף בחוק עזר ניתן להגיש כתב אישום, זו עבירה שהיא פלילית, על מנת לקצר את ההליך ולייעל את הליכי האכיפה, אנחנו מבקשים לקבוע, חלק מאותם סעיפים, לא כסעיף שאם מישהו עובר עליו נצטרך לרוץ לבית משפט,

ירון עולמי: בעצם ברירת קנס.

אייל רייך: נוכל לרשום דו"ח, קנס,

דרור עזרא: תשמע, יש פה כל מיני דברים שלגבי המחזור, אני, תשמע, אני חושב שיש פה איזושהו אלמנט של חינוך, ואני לא מסכים עם זה, אני חושב שאנחנו צריכים להישאר, לפחות איזה שנה שנתיים בלי קנסות,

אייל רייך: זה לא שאנחנו בלי קנסות, כל מי שעובר על העבירה, על החוק,

דרור עזרא: מי שלא שם בפח הירוק, או בפח הכתום, אז הוא יקבל קנס.

אייל רייך: זאת עבירה,

עו"ד בהרב: זאת עבירה ואפשר להגיש כתב אישום.

דרור עזרא: אני יודע, אני יודע, זה מבחינתי, אני חושב שזה לא דרך לחנך את הציבור למחזור, הדרך לחנך את הציבור למחזור זה דרך של חינוך, רק אחרי שהתנסו, אנחנו עוד לא התנסו בעניין הזה, עוד לא הצבנו פח כתום אחד,

יהונתן יסעור: מה אתה מדבר?

(מדברים יחד)

ירון עולמי: בוא הנה, רחוב יהודה הנשיא נראה כמו קמפיין נגד התנתקות, כל שנייה פח כתום, לא נורמאליים.

יעל גרמן, רה"ע: חברים, בואו, אני רוצה להגיע ולהתקדם, ראשית, נמצא כאן איתנו, גם

מנהל האגף וגם סגן מנהל האגף, שעשו עבודה בלתי רגילה, יחד, דרך אגב, עם הדוברות, ועם מנהלת מחלקת היחידה לאיכות הסביבה, אני רוצה לומר לכם שאנחנו חילקנו בפיילוט שאנחנו קבענו את הפחים הכתומים ואנחנו הגענו להישג הגבוה ביותר במדינת ישראל בפיילוט, אמנם לא נומינלית אלא יחסית, כן, יחסית, והתושבים שלנו מבינים, ומפרידים, והאריזות הן נקיות והכמות היא אדירה, באמת הגבוהה ביותר שהתקבלה בארץ פר, כמובן, והחיסכון הוא אדיר, ואי לכך, זה נכון שלא ניתן לעשות, לא ניתן רק לאכוף, צריך גם חינוך, אבל החינוך עובד וההסברה עובדת, ונעשתה עבודה נפלאה, קמפיין אדיר בניצוחה של דורית, בכלל, של כל הדוברות, ובצד זה חייבים ענישה. אין חינוך בלי ענישה. אין חינוך בלי ענישה. ולכן, החוק הזה הוא עזר, הלוואי ולא נזדקק לו, אבל אם אכן יהיו כאלה שלא יפעלו כמו שבאזור הפיילוט, ויזרקו ויזלזלו, יקבלו פעם אחת עונש ולא יהיה שוב, תראו מה היה עם החגורה, תראו מה קורה עם הפלאפונים, פעם פעמיים תפסו, וכולם נוסעים עם חגורה. אז כולם יזרקו את מה שצריך לפח הירוק ומה שצריך לכחול ומה שצריך לכתום. תסיים, דרור.

דרור עזרא: תשמעי, יש לי בעיה שענייני איכות הסביבה הופכים למשהו, במקום למשהו שהוא,

יעל גרמן, רה"ע: הבנתי,

דרור עזרא: משהו וולונטרי למשהו, איזה עבירה על החוק.

יעל גרמן, רה"ע: אנחנו לא מתווכחים, הבנתי,

דרור עזרא: אני לא מקבל את זה, לדעתי,

יעל גרמן, רה"ע: אני הבנתי שאתה לא מקבל, מה אפשר לעשות? כמו בהרבה נושאים דעתנו לא דעתך, וזה בסדר גמור.

דרור עזרא: הייתי מוכן ללכת,

יעל גרמן, רה"ע: הבנתי שאתה לא מקבל, האם יש עוד,

דרור עזרא: אז תני לי להשלים, גברתי,

יעל גרמן, רה"ע: אבל אתה אמרת את דבריך לפני רבע שעה, אתה אמרת את דברך, תסיים,

דרור, אתה לא יכול לבזבז את זמנם של חברי המועצה.

דרור עזרא : את קטעת אותי.

יעל גרמן, רה"ע : תסיים, אבל תסיים. גמרנו.

דרור עזרא : אז אל תקטעי אותי.

יעל גרמן, רה"ע : אז תסיים.

דרור עזרא : אני חושב שהיה צריך לתת לחוק העזר הזה כמה שנים, שנה, שנתיים, לעבוד,

ולראות את התוצאות.

יעל גרמן, רה"ע : הבנו.

דרור עזרא : את נותנת לי לסיים?

יעל גרמן, רה"ע : אבל הבנו, אמרת את זה.

דרור עזרא : אז תני לי לסיים.

יעל גרמן, רה"ע : לא, אני לא אתן לך, מי עוד רוצה, כן, בבקשה.

ירון עולמי : אני דווקא רוצה, קודם כל להביע עמדה הפוכה, כשם שאני מצפה שאם

העירייה מזרימה ביוב לים, היא תיקנס ותינזף או לא משנה מה, כשם שאני

מצפה שמפעלים מזהמים, שיהיו קנסות כלפי הזיהום כדי שהם יפסיקו

לזהם, נושאי איכות סביבה, אם נתייפייף ונגיד, בסדר, בוא נראה, עוד

שנתיים שלוש, לא יהיה לנו כלום.

יעל גרמן, רה"ע : נכון.

ירון עולמי : ודבר שני, נהפוך הוא, לדעתי מה שהם הביאו כאן, זה דווקא יותר הגיוני,

במקום להתחיל להגיש כתבי אישום, קודם כל יקבל קנס, אני בטוח שכבר

לא יזדקקו בעתיד לכתבי אישום,

יעל גרמן, רה"ע : ממש ככה.

ירון עולמי : כי הקנס יעשה את שלו.

יוסי קוממי : יש את הפחים, כבר זה נותן לך, לכל בן אדם נורמטיבי לשים את, למיין

ולשים את הניירת,

ירון עולמי : אל תשכנע אותי, אני לפני שלוש שנים הגשתי הצעה כאן למועצה שיכניסו

פחים כאלה קודם כל לבניינים רבי קומות ואחר כך לבתים פרטיים.

יעל גרמן, רה"ע: אוקי, ירון, תסיים.

ירון עולמי: אני רק באמת אבל שואל, כי לא הבנתי את התהליך שאמרת, למה הדברים האלה לא הובאו ביחד עם חוק העזר שאישרנו, מלכתחילה את האופציה הזאת, למה היינו צריכים שתי ישיבות, כאילו, ישיבה אחרי ישיבה להביא את זה?

אייל רייך: כי לא ידענו אם יהיו שינויים לחוק, ולא קבענו עדיין בשעתו איזה סעיפים,

דרור עזרא: מה זה שעתו, זה היה לפני חודש.

אייל רייך: איזה סעיפים מבחינתנו, אנחנו נעדיף לקבוע אותם כעבירות קנס, ולא כתביעה, או באיזושהי עבירה שניתן להגיש נגדה כתב אישום, לקח לנו זמן לגבש את העניין, אבל אין קשר בין הדברים, האיסורים קבועים בחוק, וזה אישרנו בישיבה הקודמת.

ירון עולמי: כן, זה אני יודע, טוב.

יעל גרמן, רה"ע: יוסי.

יוסי בן שפרוט: אני בעד שימוש בקנסות, במקרה הזה, אני חושב שזה, גם אם אנחנו רוצים לעשות פעולה של חינוך, זה יעזור לחינוך לעבוד יותר מהר. אבל, אני מציע שאנחנו נייצר איזושהי סוג של מדבקה שמסבירה לתושב בדיוק מה צריך לבוא לפח הזה,

יהונתן יסעור: יש מדבקה על הפח,

ירון עולמי: גם כל בית אב קיבל מגנט, הילדים שלי מאוד אהבו את המגנט שחילקתם.

יוסי בן שפרוט: אין מדבקה, כתוב משהו בלורד, בטוש.

יעל גרמן, רה"ע: מחר תהיה.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע: זה כנראה בטעות.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע: אוקי, חברים יקרים, אני מבקשת להירגע, מי בעד חוק העזר?

דידי מור: מי נגד?

דרור עזרא: אני נגד.

דידי מור : כן, אחד נגד.

דרור עזרא : אני לא נגד החוק למחזור, אני נגד הקנסות.

דידי מור : עזרא, בסדר.

(מדברים יחד)

יעל גרמן, רה"ע : מי נמנע? טוב. אוקי.

דרור עזרא : אני חושב רק שיהיה לפרוטוקול שהקנסות פה, הדברים שמפורטים פה הם

בלתי הגיוניים, ובלתי ניתנים לאכיפה.

דידי מור : אתה קובע?

דרור עזרא : אני חושב, אמרתי שאני חושב.

המלצות וועדת התמיכות

דידי מור : המלצות וועדת התמיכות יש הערות?

דרור עזרא : סיימנו?

יעל גרמן, רה"ע : לא, אני חייבת לזוז, אז יונתן ימשיך לנהל את הישיבה. אוקי, להתראות.

(גבי יעל גרמן יוצאת)

יהונתן יסעור : טוב, וועדת תמיכות, מי בעד?

דידי מור : וועדת תמיכות, יש הערות?

יהונתן יסעור : מי נגד?

דידי מור : מי בעד? כולם, מי נגד? נמנעים? חבר'ה, אתם לא מצביעים ולא אומרים.

ירון עולמי : אנחנו בעד, זה פה אחד. כשאנחנו שותקים זה פה אחד.

המלצות וועדת השמות

דידי מור : המלצות וועדת השמות, יש הערות?

ירון עולמי : לא הבנתי. וועדת שמות זה בעצם,

(מדברים יחד)

ירון עולמי : אתה בעצם אומר, זו החלטה שכבר קיבלנו, אתה מאשרר אותה כי קיבלת

את הסכמת המשפחות.

- דידי מור : לא. זה בערך מה שאמרתי.
- ירון עולמי : לא, כי אז אמרת תחכה לשאול אותם.
- דידי מור : רק שני השמות האלה, לא היה לי אישור המשפחות למועד הבאת היתר לאישור המועצה, ועכשיו קיבלתי.
- ירון עולמי : בסדר.
- דרור עזרא : על נחמה הנדל קיבלת?
- דידי מור : כן.
- ירון עולמי : וברכה צפירה, מצוין.
- יהונתן יסעור : אוקי, מי בעד?
- דידי מור : פה אחד?
- יהונתן יסעור : מי נגד?
- דרור עזרא : לא, לא, אני התנגדתי לנחמה הנדל בוועדת השמות.
- דידי מור : טוב, בסדר.
- דרור עזרא : אני לא אצביע בעד.
- דידי מור : על נחמה הנדל, דרור נגד. ברכה צפירה? מר עזרא?
- ירון עולמי : אבל, אגב, אם זה באמת, זה אישור ולא אשרור, היית צריך להביא את ההחלטות של וועדת השמות לכאן.
- דידי מור : תקשיב, כל הפרוטוקול של וועדת השמות צורף, גם הנושא הזה וגם בנושא,
- ירון עולמי : זה צורף?
- דידי מור : לא, בישיבה הקודמת.
- ירון עולמי : אבל היום אנחנו מאשרים את זה, דידי.
- דידי מור : בסדר, מה,
- ירון עולמי : קח את זה לתשומת לבך, תגיד נכון, אתה צודק. לא נורא, אישרנו.
- דידי מור : אני אגיד לך אחרת, ירון, אתה צודק, חבל שלא אמרת לפני יום, לא עכשיו, זה הכל.
- ירון עולמי : חשבתי שאנחנו רק מאשררים את זה, שאישרנו את זה אז.
- דידי מור : כל היתר אני מבין בעד, נכון? תודה רבה.

תזמורת הרצליה בפארק - עדכון

דידי מור : תזמורת הרצליה בפארק, נושא שיורד מסדר היום.

יהונתן יסעור : יהודה איננו, ואנחנו לא יכולים להציג את זה.

דידי מור : הסתיימה הישיבה.

-סוף הישיבה-